

SON SÖZ

KALANLAR SAĞ OLSUN

Reftîm bakuyyerâ bekaa bâd
Lâbud bireved her on ki û zâd

Biz gittik, kalanlar sağ olsun;
doğan eninde sonunda ölür.
Gökkubede oturanlar iyi bilir,
damdan bir taş atıldı mı, düşer.

Hırsı bırak, kendini boş yere harcama.
Şu toprak altında çırak da bir, usta da.
Hiç naz etme, a güzel,
bu mezarda ne şirinler var, ne şirinler,
Ferhat gibi yok olup gittiler.
Direği yelden yapı, a güzel,
dayansa dayansa, ne kadar dayanır.

Kötü idiysek, geçtik gittik kötülüğümüzle,
iyi idiysek, hayırla anın bizi.
Zamanın tek eri olsan bile
bir gün gidersin sen de tek tek gidenler gibi.

Yok olmayı istemiyor musun,
iyi şeylerden evladın olsun.
İyiliklerin bükülmüş ipliğidir kalan,
odur dünyaya direk olanların canı.

Şu akıp giden kum seline bak,
ne durması var, ne dinlenmesi,
bak birdenbire bir dünya nasıl bozulur,
Nasıl atar bir başka dünyanın temelini.

Bu kupkuru yerde ben Nuh'un gemisi.
Ömrümün sona ermesi de Tufan.
Girdik susanlar arasına, yattık uyuduk.
Çılgınlığımız sınırları aştıydı nasıl olsa.

Mevlana

Günümüze Uyarlayan: A. Kadir Meriçboyu "1956"